

pōt ipoztare actū alterius pcti ordinando il lum i suū finē. s3 ex B nō seqt q rixa sit filia inanis glorie pprie r directe.

Deinde vide

Drandū ē dō seditioē q oppo nit paci. Et circa B qrunf duo. p vtz sit spāle pctm̄. 2° vtz sit mortale pctm̄.

Ad primuz sic proce

ditur. Videf q seditio non sit spāle pctm̄ ab alyis distinctū. Quia ut Iudoz dīc i li° etbi mologiarū. seditioē ē q diffensionē aiorū facit r discordias gignit. s3 ex B q alyis ali qd pctm̄ pcurat nō peccat alio pcti genē ni si illo q pcurat. g videf q seditio n̄ sit spāle pctm̄ a discordia distinctū. ¶ Seditio di uisionē quādā ipoztat. s3 nomē etiā scismat sumit a scissura ut s dictū ē. g pctm̄ seditio nis nō v̄ esse distinctū a pctō scismat. ¶ Nē spāle pctm̄ ab alyis distinctū uel ē vitiiū capitale. aut ex aliq vitio capitali orit. s3 se ditio neq cōputat inter vitia capitalia neq iter vitia q ex capitalib⁹ orit. ut p3 i 2i° mo ral. vbi vtraq vitia numerat. g seditio nō ē spāle pctm̄ ab alyis distinctū. ¶ S3 ē q. 2. ad Cor. 12°. seditioēs ab alyis pctis distignū tur. ¶ B° dicendum q seditio ē qddam spe ciale pctm̄ qd qstuz ad aliqd ouenit cū bel lo r rixa. qstū at ad aliqd differt ab eis. cōue nit qdē cū eis i B q ipoztat quādā dicitio nē. differt autē ab eis i duob⁹. p qdē qz bellū r rixa ipoztat mutuā ipugnatōez in actu. s3 seditio pōt dici siue fiat huiusmōi ipugatio i actu. siue sit pparatio ad talē ipugnationez vnde glo. 2. ad Cor. 12°. dicit q seditioēs sūt tumultus ad pugā. cuz. s. aliq se pparāt r i tendūt pugnare. 2° differunt: qz bellū ppe ē d extraneos r hostes quasi multitudinis ad mltitudinē. rixa autē ē vnus ad vnū: ul pau corum ad paucos. seditio at proprie ē iter p tes vni⁹ multitudinis in se dissentietes. pu ta cū vna ps ciuitatis excitat i tumultū d ali am. r iō qz seditio h3 spāle bonū cui opponi tur. s. vnitatē r pacē mltitudis. iō ē spāle pec catū. ¶ Ad primū g dō q seditiosus dīr qui seditioē excitat. r qz seditio quādaz discor dia ipoztat. iō seditiosus ē q discordiā facit. nō quācumq sed iter pres alicuius multitu dinis. pctm̄ autē seditiois nō solū ē i eo qui

discordiā semiat. s3 etiā in eis q iordiate ad iuicē dissentiūt. ¶ Ad secūdū dō q seditio differt a scismate i duob⁹. p quidē qz scisma oppōit spūali vnitati multitudinis. s. vnitati ecclesiastice. seditio aut opponit tpali uel seculari multitudinis vnitati: puta ciuitatis uel regni. 2° qz scisma nō ipoztat aliquaz pre parationez ad pugā corpālē. s3 solū ipoztat diffensionē spūalē. seditio at ipoztat ppara tionem ad pugā corpālē. ¶ Ad tertium di cendū q seditio sicut r scisma sub discordiā stinet. vtrūq. n. ē discordiā qdā nō vni⁹ ad vnū. sed ptiū multitudis ad iuicē.

Ad secunduz sic pro

cedit. Videf q seditio nō sp sit pctm̄ morta le. Seditio. n. ipoztat tumultū ad pugā ut p3 p glo. s i ductā. s3 pugna n̄ sp ē pctm̄ mor tale. s3 qnqz ē iusta r licita: ut s habitū est. g multo magi seditio pōt eē sine pctō morta li. ¶ Seditio ē discordiā qdā ut dictum ē. s3 discordiā pōt eē sine pctō mortali. r qnqz etiā sine oī pctō. g etiā seditio. ¶ Laudat g multitudinē a prāte tyrānica liberāt. s3 B nō de facili pōt fieri sine aliq diffensionē mul tudinis. dū vna ps multitudinis nitit reti nere tyrannū: alia ho nitit eum abycē. g se ditio pōt fieri sine pctō. ¶ S3 ē q ap̄s. 2. ad Cor. 12°. phibet seditioēs inter alia que sūt pctā mortalia. g seditio ē pctm̄ mortale. ¶ B° dō q sicut dictū ē. seditio oppōit vni tati multitudinis. i. ppli ciuitatis uel regni. dīc at Aug⁹ 2i° de ciui. dei q populum def mināt sapientes nō oēm cetum multitudis s3 cetuz iuris cōsensu r vtilitatis cōis sociatuz vnde manifestū ē vnitatē cui oppōit seditio eē vnitatē iuris r cōis vtilitatis. manifestū ē g q seditio opponit r iusticie r cōi bono. r iō ex suo genē ē pctm̄ mortale. r tāto gnius quāto bonū cōe qd ipugnat p seditioē ē mai⁹ qz bonū puatū qd ipugnat p rixaz. pec catū aut seditiois p qdē r pncipaliē ptinet ad eos q seditioez pcurāt q gūissime peccāt. 2° at ad eos q eos sequūtur pturbātes bonū cōe. illi ho q bonū cōe defendūt eis resisten tes nō sūt dicēdi seditiosi: sicut nec illi qui se defēdūt dicūt rixosi ut s dictuz ē. ¶ Ad pri mū g dicendū q pugna q ē licita fit p cōi vtilitate aliqz sicut s dictū ē. s3 seditio fit d cōe bonū multitudis. vñ sp ē pctm̄ mortale. ¶ Ad secūdū dicenduz q discordiā ab eo q

nō ē manifeste bonū pōt eē sine pctō . s; dīf
cordia ab eo qd est manifeste bonū non pōt
eē sine peccato. ⁊ talis discordia ē seditio q̄
opponit utilitati multitudinis q̄ ē manifeste
bonū. ¶ Ad tertiū dō q̄ regimē tyrānicūz
nō ē iustū: q̄ nō ordinaf ad bonū cōe. s; ad
bonum priuātūz regentis: ut p̄ p̄m in 3°
polit. ⁊ i^o ethicor. ⁊ iō pturbatio huius re
giminis nō hz rōnē seditiois: nisi forte q̄n
sic iordinate pturbat tyranni regimē q̄ mul
titudō subiecta mai^o detrimentū patit ex p̄
turbatōe cōsequēti q̄ ex tyrāni regimie. ma
gis at tyrān^o seditiosus ē q̄ i p̄p̄o sibi subie
cto discordias ⁊ seditioes nutrit ut turius
domiari possit. B. n. tyrānicū ē euz sit ordia
tū ad bonū p̄p̄iū p̄sidentis euz multitudis
nocumēto.

Quinde consi
derādus i stat d̄ virtus q̄ be
neficiētie opponit. iter q̄
alia quidē p̄tinet ad rōnez
iusticie illa. s. gbus aliquis
iuste primū ledit. s; h̄ caritatē sp̄aliē scāda
lū eē videt. ⁊ iō cōsiderandus ē h̄ de scanda
dalo. Circa qd̄ arunt octo. p̄ qd̄ sit scāda
lū. 2° vtrū scādalu sit pctm̄. 3° vtrū sit pec
catū sp̄ale. 4° vtrū sit pctm̄ mortale. 5° vtrū
p̄fectorū sit scandalizari. 6° vtrum eorū sit
scandalizare. 7° vtrū sp̄italia bona sint di
mittenda p̄pter scādalu. 8° vtrū sint p̄p̄e
scādalu sp̄alia dimittenda.

Ad primū sic proce

ditur. Videt q̄ scādalu i cōuenienter diffi
niatur eē dictū uel factū min^o rectūz p̄bens
occasionē ruine. scādalu. n. pctm̄ ē ut p^o di
cetur. s; fm̄ Augl. 22. 5. Faustū. pctm̄ ē dcm̄
uel factū uel cupitū h̄ legē dei. ḡ p̄dicta dīf
finitio ē i sufficiens: q̄ p̄mittit cogitatū siue
cōcupitū. ¶ Cū inē actus virtuosos uel
rectos vñ virtuosior uel r̄ctior alio sit: illud
solū vñ nō eē min^o rectū qd̄ ē rectissimū. si
ḡ scādalu sit dictū uel factū min^o rectū. seq̄t
q̄ oīs actus virtuosus p̄ter optimū sit scan
dalu. ¶ Occasio noiat cām p̄ accidēs. sed
id qd̄ ē p̄ accidēs nō debet poni i diffinitioe
ga nō dat speciē. ḡ incōuenient i diffinitioe
scādali ponit occasio. ¶ Ex quolibz fac
to alteri^o pōt aliq̄s sumē occasionez ruine:
q̄z cause ḡ accidēs sūt ideterminate. si ḡ scā

dalū ē qd̄ p̄bz alij occasione ruine qd̄libz fac
tū uel dictū poterit esse scādalu: qd̄ vñ eē in
cōueniēs. ¶ Occasio ruine dat p̄rio q̄n
offendit aut infirmat. s; scādalu diuidit i
offensione ⁊ i firmitate: dīc. n. apls ad Ro.
i4. Bonū ē nō māducare carnes. ⁊ nō bibere
vinū neq; i quo frat tu^o offendit aut scanda
lizat aut infirmat. ḡ p̄dicta diffinitio scādali
non ē conuenient. ¶ H̄z ē q̄ Jero^o expo
nēs illud qd̄ habet Math. i5. Scis q̄z p̄ba
risei audito h̄ vbo r̄c. dīc q̄n legim^o q̄cunq;
scādalizauerit. h̄ itelligim^o q̄ dicto uel facto
occasionē ruine dederit. ¶ H̄z dō q̄ sic Je
ro^o ibidē dīc qd̄ grece scādalon dī: nos offē
sionē uel ruinā ⁊ ipactionē pedis possumus
dicē. contingit. n. q̄ quicq; aliq̄s obex ponit
alicui in via corpali cui ipingens disponit
ad ruinā. ⁊ talis obex dī scādalu ⁊ sicut in
p̄cessu vie sp̄ualis cōtingit aliq̄e dī p̄oi ad
ruinā sp̄ualē p̄ dictū uel factū alteri^o: in q̄tuz
.s. aliq̄s sua amonitione uel iudicōe aut ex
emplo alteri trahit ad peccādū. ⁊ h̄ p̄p̄ie dī
scādalu. nihil aut fm̄ p̄p̄iā rōnem disponit
ad sp̄ualē ruinā: nisi h̄z q̄ h̄z aliq̄e defectū
rectitudinis: q̄ id qd̄ est p̄fecte rectū magis
munit boiem i casū q̄ ad ruinam iudicat. ⁊
iō cōueniēt dī q̄ dictū uel factū minus rec
tū p̄bens occasione ruine sit scandaluz. ¶ Ad
primū ḡ dō q̄ cogitatio uel concupiscentia
mali latet i corde. vñ non pponitur alteri ut
obex disponēs ad ruinā. ⁊ p̄ h̄ nō pōt habē
scādali rationē. Ad scdm̄ dō q̄ minus rec
tū nō dī h̄ q̄ ab aliq̄ alio supat i rectitudie.
s; qd̄ h̄z aliq̄e rectitudinis defectū uel q̄ ē
fm̄ se malū sicut pctm̄: uel q̄ h̄z speciē mali
sicut cum aliquis recumbit in idolio. q̄uis
.n. h̄ fm̄ se nō sit pctm̄ si aliquis h̄ nō corrup
ta itentione faciat. tñ q̄ h̄z quādā sp̄em ma
li uel similitudinē veneratiois idoli: pōt alteri
p̄bere occasione ruie. ⁊ iō apls monet. i. ad
Thessal. 5. Ab oī sp̄e mala abstinete vos. ⁊
iō conueniēt dī minus rectū ut cōprehen
dat tā illa q̄ sūt fm̄ se pctā q̄ illa q̄ h̄nt spe
ciē mali. ¶ Ad tertiū dō q̄ sicut s̄ habitū ē
nihil pōt eē hōi sufficiens cā pcti qd̄ ē sp̄ual
ruina nisi p̄pria volūtas. et iō dicta uel facta
uel cōcupita alteri^o hoīs p̄nt eē solū cā iper
fecta aliq̄libz iudices ad ruinā. et p̄p̄ h̄ nō dī
dās cām ruine. s; dans occasione. qd̄ signifi
cat cāz ip̄fectā. et nō sp̄ cām p̄ accidēs. et tñ
nihil p̄hibet i gbus daz p̄oi id qd̄ ē p̄ accidēs